

SFÂNTUL CUVIOS PAISIE AGHIORITUL

BUCURIA DUHOVNICEASCĂ

– *Părinte, oamenii lumești spun că simt un gol, deși au toate bunătățile.*

– Bucuria adevărată, curată se poate găsi numai lângă Hristos. Dacă te unești cu El prin rugăciune, vei vedea sufletul tău răsplătit. Oamenii lumești caută bucuria în distracții. Unii oameni duhovnicești o caută în discuții teologice, în predică etc. Dar când se termină acestea rămân într-un gol și se întreabă ce vor face în continuare.

Fie că sunt păcătoase, fie indiferente cele cu care se ocupă, la fel este. De ce nu merg mai bine să se culce, ca să fie buni a doua zi pentru lucru? Împlinind dorințele lumești ale inimii, nu vine bucuria duhovnicească, ci stresul. Bucuria

lumească aduce stresul și la oamenii duhovnicești. Bucuria lumească nu este permanentă, nu este bucurie adevărată, ci este o bucurie temporară, a acelei clipe. Iar aceasta este o bucurie materială, nu este duhovnicească. Iar cu bucuriile lumești nu „se umple” sufletul omului, ci mai degrabă îl umplu cu balast. Atunci când simțim bucuria duhovnicească, nu o mai dorim pe cea materială. *Sătura-mă-voi când mi se va arăta slava Ta.* Bucuria lumească nu odihnește pe omul duhovnicesc, ci îl obosește. Pune un om duhovnicesc într-o casă lumească și vei vedea că nu se odihnește. Deși omul lumesc crede că el se odihnește, nu este așa, ci se chinuiește. Se bucură la exterior, dar înlăuntrul său nu este mulțumit, ci chinuit.”

Sursa: Cuviosul Paisie Aghioritul, “Cu durere și cu dragoste pentru omul contemporan”, Editura Evanghелиsmos, 2003

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 2 mai	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfintele Paști</i>
Martți 3 mai	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Sfintele Paști</i>
Vineri 6 mai	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Izvorul Tămăduirii</i>
Duminică 8 mai	08:30	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Duminica a II-a după Paști</i>

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Un popor atât prețuiește cât a înțeles din Evanghelie.

(Simion Mehedinți)

Nr. 164 / 1 mai 2016

NOUA LEGE

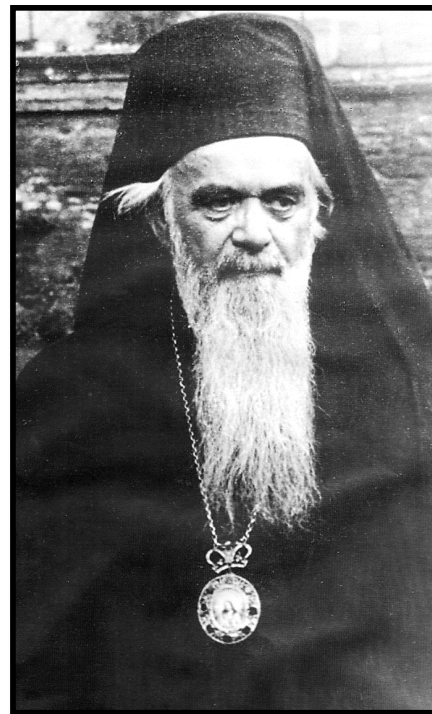
Pace, pace, pace! strigă conducătorii, iar popoarele lor pier în războaie, căci vorbesc despre pace fără Dumnezeu.

Pâine, pâine, pâine! strigă doctorii în economie ai Europei, iar popoarele lor pier de foame, căci caută pâine în afara lui Dumnezeu.

Legi, legi, legi! strigă doctorii în drept și-n dreptate ai Europei, iar popoarele lor strâng fărădelegi cât dealurile, până la nori, în fiecare zi și în fiecare ceas, căci scriu legile lor și nu ale lui Dumnezeu.

Vai celor ce scriu vicleșug; că *scriind, vicleșug scriu!* (Isa. 10:1) a grăit Dumnezeu prin Isaia Prorocul. Iar prin Prorocul Ieremia a grăit: *în deșert s-a făcut condeiul minciunos la scriitori* (Ier. 8:8).

Pentru vechiul Israel și pentru noua Europă s-au zis aceste cuvinte, căci au trădat numele de popor ales și nu au fost lumină popoarelor, ci

SFÂNTUL NICOLAE
VELIMIROVICI

întuneric. Noua Europă a spart atât tablele legii date de Moisi, cât și cele ale lui Hristos, a încălcat legea morală a lui Dumnezeu, a scornit mincinoasele „legi naturale” și le-a pus ca un jug greu pe grumazul oamenilor. A proclamat ceea ce este existent ca fiind inexistent, iar ce este inexistent ca existent. Pe singura lege existentă, cea numită de Dumnezeu lege, legea morală, a lepădat-o ca pe-o nelegiuire, sau ca pe-o haină ponosită, iar pe cele ce nu sunt ale lui Dumnezeu, rânduiala vremelnică a lucrurilor și-a întâmplărilor naturale, a numit-o singura și inevitabila lege – ca și cum Dumnezeu ar fi putut da lege firii neînțelegătoare, iar nu omului înțelegător! Dar șarpele cel vechi, care a mințit și pe Eva, i-a înduplecat prin veșnicul Iuda pe cărturarii Europei să scrie minciună cu condeiul lor mincinos!

Au scris minciuna sub formă de poezie, pentru a prefăce nevinovăția în vinovăție, curăția în necurăție, și să facă din tineretul botezat al Europei un neam câinesc, lacom și curvar. Au scris minciuna sub formă de romane și nuvele, pentru a orbi ochii Europeanilor ca să nu mai vadă Cerul și Duhurile cerești și, astfel, să îndulcească noroiul, pământul și tot ce e în stăpânirea morții, a mormântului și a viermilor.

Au scris minciuna ca istorie, o istorie în care au pus mai presus de Dumnezeu puterile oarbe ale

naturii, simple unelte în mâinile lui Dumnezeu, și cu ajutorul lor au explicat soarta neamurilor, a triburilor omenești și a întregii omeniri – cu ajutorul uneltelor lui Dumnezeu, nu cu ajutorul lui Dumnezeu. Și, prin minciună, au slăvit un popor și l-au ponegriț pe altul, după plata primită, întărâtând o generație împotriva alteia, învrăjbind un popor împotriva altuia și pe copii împotriva părinților.

Au scris minciuna sub formă de filosofie, când un îngâmfat s-a apucat, în pofida puterilor sale mărginite, să încerce să explice cum a fost făcută lumea, cum stă lumea între hotarele sale și ce este omul, care este calea lui și unde-i este sfârșitul – toate acestea i-au ieșit din degete, mințind fără încetare și flecărind fără să pună pază gurii sale. Ca și când Dumnezeu nu ar fi vorbit niciodată înainte de ei! Ca și cum Ziditorul nu ar fi zis și n-ar fi arătat oamenilor toate acestea prin aleșii ce i-au slujit, Drepti și Proroci, iar în cele din urmă prin Fiul Său cel Unul-născut!

În cele din urmă, au scris minciună despre așa-zisele „legi naturale” și împotriva legilor nescrise ale lui Dumnezeu.

Au scris minciună, necunoaștere și nedreptate. Și nimeni dintre oameni nu i-a judecat, căci neamurile Europene au slăbit de mult, și nu mai știu să se împotrivească cruzilor și

îngâmfaților lor stăpâni. Iar după ce acești stăpâni îngâmfați și cruzi, întunecați ca noaptea și ca mormântul, nesătui de bani și de slavă deșartă, au aruncat pe foc legea morală a lui Dumnezeu, au dat o nouă lege morală, adică:

- că omul e liber să creadă sau să nu creadă într-un singur Dumnezeu sau în sute de dumnezei;
- că fiecare e liber să se închine idolilor de argint, de aur, de lemn și de hârtie;
- că cel ce batjocorește numele Domnului nu va fi judecat, dar cel ce batjocorește un paznic de stradă va fi judecat;
- că fiii trebuie să lepede credința părinților ca pe-o înșelare, nu trebuie să îi asculte și să-i cinstească, ci să se despartă cât mai grabnic de ei;
- că Duminica nu este nicidecum o sărbătoare, ci o zi ca oricare alta, și că în acea zi omul trebuie să-și odihnească și să-și hrănească trupul său mai bine ca în celelalte zile. Că e îngăduit a ucide pe oricine stă împotriva intereselor tale personale, profesionale sau naționale;

- că curvia și preacurvia sunt totuna cu căsătoria;
- că hoția e un lucru relativ, care depinde de context;
- că jurământul strâmb este necesar pentru binele indivizilor și al societății.

Iată, fraților, pentru ce a trebuit să vină marele război mondial. Ziditorul cel batjocorit a cutremurat pământul cu un război ca să scuture noroiul de pe sufletele Europeanilor. Vor simți ei oare durerea acestui cutremur, vor înțelege oare pentru ce au fost loviți cu războiul care tocmai s-a încheiat? Își vor veni oare în fire, vor lepăda oare prostestiile și nedreptele lor legi și se vor întoarce la veșnica lege morală a lui Dumnezeu? Îi vor mai lăsa oare pe mincinoșii lor cărturari să scrie mai departe minciuni cu condeiul lor mincinos, ca să întunece lumina lui Dumnezeu în sufletele oamenilor lui Dumnezeu? Vor face oare acestea, sau nu? De aceasta depinde fericirea sau nefericirea, izbăvirea sau nimicirea Europei viitoare.

Până acum, numai la poporul Sârb se văd semnele pocăinței și ale venirii în fire. Însă acestea trebuie să ajungă la apogeu, ca Dumnezeu să Se milostivească spre noi și să ne ierte păcatele. Amin.

Sursa: Sfântul Nicolae Velimirovici, „*Prin fereastra temniței*”, Editura Predania, București, 2009

